

Christensen går op og siger: Ih, hvor har vi talt os fra hinanden! Jeg må sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det eneste, vi har gjort, er at sige, at alle muligheder er åbne, når det er op til den enkelte selv at bestemme. Vi ved det fra andre situationer, hvor folk pludselig har fået frihed.

Men det, hr. Ole Vagn Christensen står og er skæpperæd for, er, at alle så også skal bestemme, hvilken fagforening de skal være med i, eller rettere sagt: at Socialdemokratiet ikke kan være med til at bestemme, hvilken fagforening folk skal tvinges til at være medlem af.

Det er jo det, der er i vejen. Det har ikke noget med a-kasserne at gøre. A-kasserne er en forsikrings sag, og det, som vi andre kan se, er, at der er nogle fagbevægelser, der rent faktisk har misbrugt den tillid, Folketinget havde til dem, og flyttet penge fra ét sted til et andet. Det er jo også et af de spørgsmål, som hr. Ole Vagn Christensen ikke har turdet svare på.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Ole Vagn Christensen startede denne eftermiddag med en række afslørende indlæg om Socialdemokratiets holdning til det her spørgsmål, og nu blev der sandelig sat en tyk streg under. For det er jo rigtigt, at det er meget lettere, når man har en fast model og folk er tvunget til at være inden for faste rammer; så ved man, hvad man har at rette sig efter.

Men når der er frihed, jeg vil sige, som fru Annette Just lige har sagt, at så er det jo netop mangfoldigheden, der hersker, og det er for mig i princippet fløjtende ligegyldigt, om der er 5, 40 eller 75; det er blot med til at understrege det, som vi står og taler om her, nemlig det enkelte medlems frie valg. Men heller ikke det har hr. Ole Vagn Christensen forstået.

Så vil jeg gå tilbage til fru Vibeke Peschardt. Jamen altså det her er ikke en arbejdsmarkedsreform; det er ikke en ændring af hele det danske arbejdsmarked. Det er en begyndelse, hvor vi tager fat på tvangen på a-kasse-området. Derfor kan det ikke hjælpe, at den radikale ordfører så vender det hele på hovedet og begynder at stille spørgsmål om alverdens andre ting. Det, vi taler om, er ændringer i a-kasse-systemet, hvor der er ret til oprettelse af tværfaglige a-kasser.

Mit spørgsmål gik så på, hvilke konsekvenser det får i relation til den lange række spørgsmål, som den radikale ordfører nævnte her fra talerstolen. Lad være med at køre udenom! Giv mig

blot ét eksempel på, at det vil ødelægge nogen af de muligheder, som blev remset op her – altså det, at vi pludselig har enten færre eller flere a-kasser, end vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Både hr. Helge Sander og fru Annette Just kan jo have ret i, at det her handler om a-kasserne og en lille ændring senere på dagen om lovgivning om a-kasserne og ikke om hele arbejdsmarkedssystemet; det er jeg sådan set enig i.

Det, jeg nævnte i mit første indlæg, var bare, at arbejdsmarkedssystemet med partssystemet indebærer så mange små forskellige brikker, at hvis man begynder at trække den ene og den anden og den tredje ud af det, så ved man ikke, hvor man ender henne.

Så tilbage til det, der er selve sagen. Jeg har spurgt Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet: Hvad vil det, som I lægger op til her, få af konsekvenser? Og jeg har faktisk fået det svar, at det nok ikke vil få nogen særlige konsekvenser.

Så bliver det samme spørgsmål stillet til mig af hr. Helge Sander, og dér må jeg så sige – jeg har faktisk svaret på det – men måske inden i sådan en større indpakning: Jeg tror, det vil få den konsekvens, at folk vil bruge de a-kasser, der så måtte være, som et eller andet tagselv-bord, og så vil de løbe efter den a-kasse, hvor de kan få det billigst, for hvorfor skulle de ikke gøre det?

Selv om det i virkeligheden er en meget enkel ændring, der lægges op til, tror jeg ikke, a-kasserne vil være i stand til at løse de opgaver, som de i dag løser i samarbejde med arbejdsformidlingerne, og det er den type konsekvenser, jeg godt kunne have tænkt mig hørt belyst fra V, K eller Z.

Jeg tror sådan set ikke, vi kommer længere med det, for det er jo ligesom landet i en skyttegrav.

Men jeg vil godt slutte med at sige til fru Pia Christmas-Møller, at nu venter vi og ser, hvad arbejdsministeren kommer med her til efteråret, og så må vi se, hvad der siden sker på det her område. Men hvis der skal ske noget, så skal det – og det har jeg også sagt hele tiden – i hvert fald være gennemarbejdet på en helt, helt anden måde, end det, vi ser her.